

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis ille sit? parag. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

6. Dixi num. 2. (etiam primam Tonsuram, &c.) nam Irregularis arcetur ab omni usu Ordinis; Collatio autem primæ Tonsuræ, usus Ordinis Episcopalis est.

7. Porro per usum passivum in una sola re impeditur Irregularis, quoad pertinentia ad Ordines, nempe in receptione Ordinis hoc est Ordines licite suscipere nequit, ut supra satis vidimus; is enim est præcipuus effectus Irregularitatis.

§. III

Irregularitas, an, & quatenus impedit à Beneficiis, vel acquirendis, vel retinendis, & à Jurisdictione.

Hæc adeo sunt in citatis Doctoribus distinctè disputata, ut non oporteat illa huc advocare: multo magis, quia praxes sunt rarissimæ.

CAPUT VII.

De Irregularitate ex Defectu Sanitatis.

§. PRIMUS.

Quis ille sit.

1. SANITAS potest deficere, vel in corpore, vel in mente. Sit itaque duplex regula.

2. Prima. Ij morbi, qui horrorem, vel notabilem deformitatem inducunt, & multo magis; si usum ipsum Ordinis impediunt Irregularitatem afferunt; etiam ad Minores Ordines In casu dubio Episcopi erit, decernere, an eiusmodi sit morbus.

3. Dixi (etiam ad Minores) nam qui ob aliquem corporis, vel animæ defectum est ineptus ad Sacerdotium, est item Irregularis, quoad alios Ordines, etiam quoad primam Tonsuram, quia tunc est absolutè Irregularis; id, quod Jura a explicant per illa verba, Ne fiat Clericus Ad Clerum pervenire non possit, Ad Clerum Canones non admittunt, &c.

4. Secunda regula. Si defectus mentis, id est amentia, sit perpetua, seu per modum habitus, ita, ut amens nunquam usus sit ratione, affert incapacitatem Ordinis, nec solum Irregularitatem. Si vero det intervallum rationis, certe Irregularitatem b inducit.

5. Quid si forte ita ab amentia quis convalescat (quod tamen difficile esse conuevit) ut

per diurnam experientiam omnino sanitas comprobetur? Respondet a Suar, hunc non esse admittendum ad Ordines, quia raro præsumitur perfectè sanus, vel saltem debere accedere Prælati approbationem, ut prius ei constet de Sanitate integre recepta. Diana b alios citans ait, desiderari dispensationem, Sed cum ipse citet Suarium, quem modo nos attulimus, puto, nomine dispensationis, intelligere prædictam Approbationem, quæ certè dispensationi æquivaleret.

§. SECUNDUS.

Quis dispenset in prædictis?

1. SOLUS Summus Pontifex, quia in Irregularitatem ex defectu solum Sedes Apostolica facultatem habet, nisi eam alius ipse concedat.

Aliqui c putant, Episcopum dispensare in hac Irregularitate ex defectu Sanitatis cum suis ovibus posse, quoad Minores Ordines, sed oppositum propter rationem allatam esse probabilius. d

2. Neque huic doctrinæ adversantur ea, quæ diximus nuper paragrapho primo, numero primo, Quodque alij e communiter docent, pertinere ad Episcopum in casu dubio, decernere, an hic, vel ille defectus, ita sit notabilis, ut inducat Irregularitatem (Idem dicemus infra c. 8. paragr. 2. de deformitate corporis dubia.) Non adversantur, inquam, aliud enim est dispensare, aliud decernere, an sit necessaria dispensatio, nec ne: illud autem pertinere diximus ad Pontificem, hoc extendi ad Episcopos.

3. Immo addimus f pro Religiosis exemptis posse proprium Prælaturum decernere de eiusmodi notabili defectu, ut etiam de deformitate, licet fateamur Episcopo Ordinanti integrum esse, eiusmodi iudicium Prælatorum Regularium posse rejicere, vel admittere.

4. Quando defectus, ut & deformitas sub dubio superuenit Religioso jam initiato, posse item iudicium de eo fieri à suo Prælati, diximus alibi. g

CAPUT VIII.

De Irregularitate ex corporis vitio.

1. COGNATA est præcedenti præfens Irregularitas; sæpè enim infirmitas de-

a C. Si quis C. Hi qui. C. Qui par tam di. 55

b Molina To. 4. tr. 3. d. 70. nu. 12. aliquæ cõmuniar.

a Suar, de Cens. d. 11. sect. 1.

b Diana p. 11. tr. 2. ref. 67.

c Maiol. de Irreg. l. 2. c. 14. n. 6. c. 15. n. 6. c. 16. nu. 12. Archid. in c. 2. c. 3. d. 133

d Bonac. de Cens. d. 7. q. 2. p. 2. n. 23. Vgel. de Irreg. c. 53. n. 2. c. 54. n. 3. c. Mol.

e Suar alijs apud Dianam p. 3. tr. 6. ref. 61.

f Cum Suar d. 51. de Irreg. sect. 2. nu. 16. Gibal. c. 3. q. 2. n. 6.

g In opusculo de Sacra. Missal. l. 1. c. 7. §. 6. in e. dit, noviss. Venet.